

Dolça fruita, amarga gènesi

Yousra Touri El Mansouri escriu sobre racisme i feminisme arran del cas d'abusos i assetjament sexual patits per les temporeres de Huelva | «L'odissea d'Ulisses va ser un passeig en comparació a les situacions de violència que viuen certes dones cis, lesbianes i trans en mans d'aquest sistema patriarcal, capitalista i racista. Una odissea és el que viuen un grup de temporeres de Huelva des de fa mesos.»

Les dones temporeres denunciants davant la Inspecció de Treball a Huelva, el passat mes de juny | eldiario.es

El patriarcat ha tornat a vèncer. Els seus monstres estan cada vegada més normalitzats i són més visibles. El partit ultradretà VOX qualifica les lleis de violència masclista d'ideologia de gènere que no protegeix les dones sinó que assenyala els homes pel simple fet de ser-ho. Per poder formar govern a Andalusia, proposa a Ciutadans i PP l'aprovació d'una llei contra la violència intrafamiliar, entre altres condicions. Mentrestant, el dia 3 de gener, a Cantàbria, hi ha la primera assassinada -que no morta- de l'any 2019 per violència masclista i patriarcal, una dona de 26 anys. S'han denunciat diversos casos de violació, alguns en grup. S'anuncia la llibertat provisional dels membres de La Manada. El dia 5, un home apunyala la seva exparella a Tarragona i la deixa en estat de gravetat. Ens va alienant un sistema de comunicació que, majoritàriament, retransmet assassinats, violacions i agressions en intervals de 30 segons i, a continuació, ens informa sobre el temps i els esports. Ens anem acomodant a un sistema que ens oprimeix. Marx va dir que la religió és l'opi del poble, i la impunitat s'està convertint en el nostre, i aviat en tindrem una sobredosi.

Cada 1 de gener, com si d'un comptador es tractés, les víctimes i les oprimides per la violència

masclista tornen a ser zero. Quantificades, les dones cis, lesbianes i trans que han patit la violència en pròpia pell es veuen despullades de la seva identitat complexa i són vistes com a víctimes, com a violació número dotze de l'any o assassinat número 44 o, com passa en la majoria de casos, són colpejades pel silenci, el dubte o la culpabilització. Per aquesta raó, cal que tinguem present les que no hi són, les que seguim aquí i les que vindran, no només en les concentracions puntuals sinó a cada acció que realitzem.

L'odissea d'Ulisses va ser un passeig en comparació a les situacions de violència que viuen certes dones cis, lesbianes i trans en mans d'aquest sistema patriarcal, capitalista i racista. Una odissea és el que viuen un grup de temporeres de Huelva des de fa mesos. N'hem sentit molt a parlar, però aviat, la nostra ment segrestada per una societat que avança a pas ràpid, se'n pot oblidar. Aviat farà un mes que la seva causa va ser arxivada.

A Huelva, quatre temporeres d'origen magrebí van denunciar els abusos i l'assetjament sexual que patien per part de l'empresari per al qual treballaven. El 10 de desembre es va arxivar la seva causa amb l'argument que es tractava d'una estratègia de les jornaleres per quedar-se a l'Estat espanyol. El sistema judicial, que ha demostrat en tantes ocasions ser un engranatge més de la maquinària patriarcal, ara hi afegeix el component racista. Què passa quan és una dona mora la que veu el seu cos ocupat i explotat? Què passa quan se sent assetjada i ho denuncia? Doncs passa el que fa mesos que observem. De nou, no se les escolta i la mordassa de la culpabilització les fa callar.

S'utilitzen uns criteris molt concrets per contractar aquestes treballadores de la fruita. S'escullen dones amb responsabilitats familiars, de zones rurals i amb coneixements bàsics de castellà, característiques que les fan més susceptibles a establir una relació de dominació i de dependència amb els seus patrons. D'aquesta manera, també queda garantit el retorn ràpid al país d'origen, com ja va succeir el juny de l'any passat amb un centenar de treballadores que van ser retornades abans que finalitzés el seu contracte laboral. El motiu del retorn, entre altres coses, va ser la denúncia que van fer les companyes que queden al territori.

El sistema patriarcal i racista reafirma el seu poder a través de la precarització i la vulneració dels drets d'aquestes dones. El procés de denúncia, d'acceptació i de visibilització de l'agressió patida és complex. La por sol acompanyar els passos que emprenem les dones cis, lesbianes i trans en aquest camí. Aquestes dones, moltes de les quals passen per un possible procés de dol per les situacions d'abús, agressió sexual i assetjament laboral que pateixen, es troben en una posició molt difícil. Han intentat superar els prejudicis racistes que les cataloguen de submises perquè són mores i han vist com la seva causa era arxivada. El sistema que criminalitza qui ha viscut l'opressió ha intentat silenciar la veu d'aquelles que han volgut apoderar-se.

Les lleis estan plenes d'eufemismes, però les arrels de la violència patriarcal són molt profundes. Saber que les companyes han anat a contracorrent, han fet sentir les seves veus i han denunciat, però que al final el seu cas s'ha arxivat, no contribueix a generar confiança en el sistema judicial.

Inclusió, interseccionalitat, equitat... Quan deixarem de divagar amb paraules buides i farem realitat l'eslògan «Si en toquen una, ens toquen a totes»? Només tindran en compte la violència quan els nostres cossos restin inerts com els de les nombroses assassinades que no ha protegit cap política, però de les quals totes han parlat? Abans de consumir la dolça fruita, pensa en aquesta possible amarga gènesi que l'engendra. Les mans de les mores que recullen la maduixa a Huelva són les mans que un sistema ha lligat. Les boques que consumeixen aquest fruit del pecat avui patriarcal, classista i racista són les que s'han d'obrir per acompanyar la lluita i la reivindicació de les persones que es veuen i viuen oprimides. Sense ocupar espai, acompanyem aquest eco valent, mostrem una sororitat real, que quan en toquin una, fem tremolar el sistema. Siguem, com elles i tantes altres, l'esquerda del canvi.